

E L James

Pesëdhjetë Hije të Çliruara

Roman

Përktheu nga origjinali: M B Bako

Botimet
DRITAN
Tirana

Titulli i origjinalit: Fifty Shades Freed, E L James.

First published by The Writer's Coffee Shop Publishing House,
Australia, 2011

Copyright © 2012, Fifty Shades Ltd.

The author published an earlier serialized version of this story online with different characters as *Master of Universe* under the pseudonym Snowqueen's Icedragon.

© Për Përkthimin: Botimet DRITAN – TIRANË.

ISBN: 978-99956-21-80-3

Redaktoi: Vladimir Bako

Dritan Editions - Tirana
Bulevardi "Bajram Curri", Aviacioni i Ri, 7/51,
Tirana, Albania.
Tel.&Fax: 00355 4 222 40 44
Tel.: 00355 4 224 57 09
E-mail: botimetdritan@gmail.com

Pesëdhjetë Hije të Çliruara

E L. James është ish-producente televizioni, bashkëshorte dhe nënë e dy fëmijëve e banon në Londrën Perëndimore. Qysh në fëmijërinë e hershme, ajo ëndërronte të shkruante histori, me të cilat lexuesit do të binin në dashuri, po këto ëndrra do t'i linte në pritje për t'u përqendruar te familja dhe karriera. Më në fund, mori kurajën të vinte penën mbi letër me romanin e saj të parë “Pesëdhjetë Hijet e Greit”. Ajo është, gjithashtu, autorja e romaneve “Pesëdhjetë Hije më të Errëta” dhe “Pesëdhjetë Hije të Çliruara”.

LIBRA NGA E L JAMES

Pesëdhjetë Hijet e Greit
Pesëdhjetë Hije më të Errëta
Pesëdhjetë Hije të Çliruara

Para mi Mamá con todo mi amor y gratitud
[Për mamanë time, me gjithë dashurinë dhe mirënjohjen]

Dhe për babanë tim të dashur
Babi, më mungon çdo ditë.

FALËNDERIME

Faleminderit, Niall, shkëmbi im.

Faleminderit Kethlinës, thjesht sepse është një dëgjuese, mikeshë, konfidente e eksperte teknike e shkëlqyer;

Bisë për mbështetjen e pafund morale;

Tejlërit (gjithashtu, eksperte teknike), Suzit, Pamit dhe Norës, me të cilat kam kaluar një kohë të bukur.

Ndërsa për këshillat dhe taktin do të dëshiroja vërtet të falënderoja:

Dr. Raina Sluderin për ndihmën mbi të gjitha çështjet mjekësore;

En Forlajnsin për këshillat financiare;

Elizabet de Vosin për këshillat e saj të sjellshme mbi sistemin amerikan të adoptimit.

Faleminderit Medi Blandinos për artin e saj magjepsës, frymëzues.

Dhe Pamit e Xhillianit për kafënë e mëngjesit të së shtunës dhe që më tërhoqën mbrapsht në jetën e vërtetë.

Faleminderit, gjithashtu, skuadrës së editimit: Andreas, Sheit, përherë së dashurës dhe ndonjëherë dërdëllitëses Zheninë, që i toleron dërdëllitjet e mia me durim, guxim e sens të madh humori.

Më në fund, Amandës dhe gjithë stafit te *The Writer's Coffee Shop Publishing House* – Faleminderit.

Pesëdhjetë
Hije
të Çliruara

PROLOG

Mami! Mami! Mami po fle në dysheme. Ka shumë kohë që fle. Unë i kreh flokët, ngaqë asaj i pëlqen. Nuk zgjohet. E shkund. Mami! Më dhemb barku. Kam uri. Ai nuk është këtu. Kam etje. Në kuzhinë, shtyj një karrige deri te lavapjata dhe pi. Uji më spërkat pulovrin blu. Mami fle ende. Mami zgjohu! Ajo qëndron pa lëvizur. Është e ftohtë. Shkoj të marr batanijen time dhe e mbuloj, më tej shtrihem në sixhadenë jeshile ngjitëse pranë saj. Mami ende fle. Kam dy makina lodre. Ato bëjnë garë në dyshemenë ku mami po fle. Mendoj se mami do të jetë sëmurë. Kërkoj diç për të ngrënë. Në ngrirës gjej bizele. Janë të ftohta. I ha ngadalë. Ato më sëmbojnë barkun. Fle pranë mamit. Bizelet mbaruan. Në ngrirës gjej diçka tjetër. Mban erë të keqe. E lëpij dhe gjuha më ngjitet në të. E ha ngadalë. Ka shije të shpifur. Pi pak ujë. Luaj me makinat dhe fle pranë mamit. Mami është e ftohtë akull dhe nuk ka ndër mend të zgjohet. Dera përplaset. E mbuloj mamin me batanijen time. Erdhi ai. *Dreq. Çfarë dreqin ka ndodhur këtu? Oh, kurva e çmendur e djallit. Mut. Dreq. M'u hiq sysh, ti mut i vogël.* Më godet dhe koka më përplaset në dysheme. Më dhemb koka. Ai dikë merr në telefon dhe largohet. Shtrihem pranë mamit. Më dhemb koka. Vjen gruaja police. Jo. Jo. Jo. Mos më prek. Mos më prek. Qëndroj pranë mamit. Jo. Largohu. Gruaja police merr batanijen time dhe më mbërthen. Ulërij. Mami! Mami! Dua mamin. Fjalët zbehen. Mami nuk më dëgjon. Nuk kam më fjalë.

– **KRISTIAN! KRISTIAN!** – Zëri i saj është ngulmues, e tërheq nga thellësitë e makthit, nga thellësitë e dëshpërimit të tij. – Jam këtu. Jam këtu.

Zgjohet dhe ajo përkulet mbi të, duke e kapur nga shpatullat,

duke e tundur; në fytyrë ka të gdhendur ankthin, sytë blu të shqyer mbushur me lot.

– Ana. – Zëri i tij është një pëshpërimë e pazëshme, shija e frikës i nxin gojën. – Qenke këtu.

– Sigurisht që jam këtu.

– Pashë një ëndërr...

– E di. Jam këtu, jam këtu.

– Ana. – Pëshpërit emrin e saj, një hajmali kundër panikut të zi asfiksues, që i rrjedh nëpër trup.

– Shsh, jam këtu. – Mbështillet rreth tij, gjymtyrët e saj e mbulojnë, ngrohtësia rrjedh nëpër trupin e tij, duke zbrapsur tej hijet, duke zbrapsur tej frikën. Ajo është rreze, ajo është dritë... ajo është e tija.

– Të lutem, të mos zihemi. – Zëri i tij ashpërsohet, teksa mbështjell krahët rreth saj.

– Në rregull.

– Betimet. Jo bindje. Mund t'ia dal. Do të gjejmë një zgjidhje. – Fjalët nguten jashtë gojës së tij në një rrëmujë emocionesh, pështjellimi, ankthi.

– Po. Do ta gjejmë. Gjithmonë do të gjejmë një zgjidhje, – i pëshpërit me buzët e saj mbi të tijat, duke e heshtur, duke e sjellë në të tashmen.